

ВЧЕНА РАДА: РОЗГЛЯНУТО ВАЖЛИВІ ПИТАННЯ

15 жовтня 2020 року у змішаному режимі (он-лайн та офф-лайн) відбулося чергове засідання Вченої ради ОНМедУ.

На початку засідання голова Вченої ради акад. В. М. Запорожан вручив співробітникам університету атестати, серед яких один атестат професора і 12 — доцентів. Багато науковців отримали патенти на винаходи і на корисну модель.

Вчений секретар проф. О. Л. Апелъханс спільно з головою Вченої ради акад. В. М. Запорожаном оголосили кандидатури на обрання за конкурсом декана фармацевтичного факультету і дев'ятьох завідувачів кафедр, яких рекомендувала Конкурсна комісія університету. Усі кандидатури були підтримані таємним голосуванням.

Вчена рада схвалила пропозиції Конкурсної комісії щодо призначення професорів і доцентів кафедр.

25 листопада 2020 року в ОНМедУ відбудуться вибори ректора.

Голова Оргкомітету з виборів ректора ОНМедУ проф. Ф. І. Костев повідомив, що у зв'язку з погіршенням епідеміологічної ситуації Оргкомітет

розробив Додаток до «Положення про порядок проведення виборів ректора ОНМедУ», який регламентує захист учасників виборчого процесу в період епідемії. Вчена рада одногосло затвердила Додаток.

Голова студентського самоврядування Анастасія Громадченко доповіла основні тези «Положення про порядок обрання представників з числа студентів, які мають право брати участь у виборах ректора ОНМедУ». Вчена рада одногосло затвердила це положення.

В. о. проректора з науково-педагогічної роботи проф. О. А. Шандра доповів про призначення опонентів виконаної дисертаційної роботи, утворення разової Спеціалізованої ради та призначення голови Спеціалізованої ради. Він роз'яснив про зміни щодо цих рад. Так, сьогодні є можливість організувати в ОНМедУ разові спеціалізовані ради за різними науковими напрямками.

Професор О. А. Шандра запропонував кандидатуру відповідальної особи для проведення організаційної роботи з Національною агенцією за-

безпечення якості освіти з акредитації аспірантури в ОНМедУ. Вчена рада одногосло проголосувала за кандидатуру професора кафедри фармакології та фармакогнозії П. Б. Антоненка.

Було розглянуто питання про завершення проекту створення Міжуніверситетського навчально-наукового виробничого комплексу здорового харчування. Проректор з науково-педагогічної роботи проф. В. Г. Марічерда повідомила, що цей проект було створено ОНМедУ та Академією харчових технологій з метою покращання здоров'я населення Одеси. Наукові дослідження будуть спрямовані на розробку і впровадження здорового харчування дорослих і дітей. Вчена рада підтримала цей проект та пропозиції щодо його реалізації.

Наприкінці засідання голова Вченої ради акад. В. М. Запорожан висвітлив питання соціального захисту співробітників і студентів. Пропозиції В. М. Запорожана було схвалено одностайно.

(З сайту ОНМедУ)

XX ЮВІЛЕЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ

Кафедра фізичної реабілітації, спортивної медицини, фізичного виховання та валеології нашого університету під керівництвом проф. Ольги Геннадіївни Юшковської традиційно підготувала та провела XX ювілейну міжнародну науково-практичну конференцію, присвячену 120-річчю ОНМедУ, «Сучасні досягнення спортивної медицини, фізичної реабілітації, фізичного виховання та валеології 2020».

Переважна більшість доповідей здійснювалась у режимі он-лайн на платформі Microsoft Teams, фахівці з Одеси брали участь у події у реальному часі у конференц-залі кафедри.

За два дні напруженої роботи 320 лікарів, фізичних терапевтів, реабілітологів, викладачів і спортсменів мали змогу ознайомитися з 46 доповідями, серед яких були і лекції провідних професорів, практичні майстер-класи, результати наукових досліджень фахівців з різних куточків України та ближнього зарубіжжя. За підсумками конференції було видано збірку тез, де надруковано біля 100 наукових праць.

Особливо бажано відмітити технічний супровід трансляції роботи конференції фахівцями інформаційно-обчислювального центру ОНМедУ, що дозволило провести її на належному сучасному рівні.

СВЯТО НА КАФЕДРІ СУСПІЛЬНИХ НАУК

14 жовтня відзначалися такі важливі свята, як День захисника України, День українського козацтва, День створення Української повстанської армії (УПА), Покров Пресвятої Богородиці.

Традиційно до цього дня на кафедрі суспільних наук проходять цікаві виховні заходи. І цього року ми не зрадили нашій традиції. З переходом на дистанційну роботу ці заходи також перейшли в он-лайн режим. Зі студентами 3-ї групи 2-го курсу медичного факультету ми провели святкування на платформі Zoom.

Звісно, всім нам не вистачало живого спілкування! Згадали, як рік тому з цією ж групою ми мали можливість відвідати Музей козацтва, організувати вшанування українських героїв на кафедрі суспільних наук.

Проте і в дистанційному режимі свято залишається святом. Студенти виявили жваве зацікавлення заходом. Вони прочитали тематичні доповіді та вірші, ознайомилися з історичною канвою свята, заспівали пісню «Їхав козак за Дунай».

З 1739 року гирло Дунаю юридично, згідно з Білгородським трактатом, було «нічиєю землею». Така собі «буферна зона» між Російською та Османською імперіями. Після зруйнування Запорозької Січі у 1775 році козакам довелося шукати нових місць поселення і дислокації.

Одна частина козацтва осіла в наших краях — у сучасних Пересипу, Кривій Балці, Слобідці, Усатовому. Ще частина вілілого козацтва заснувала Задунайську Січ.

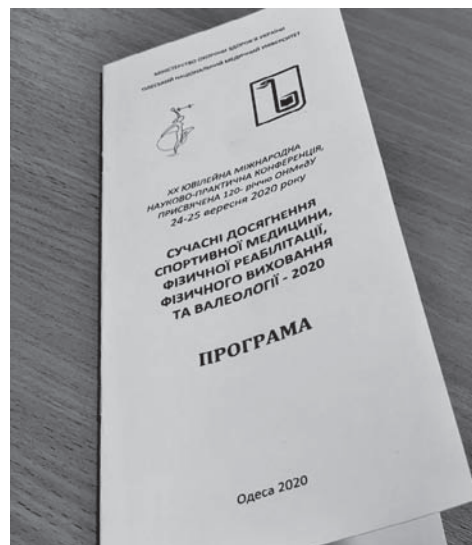
У 1777 році Османська імперія повернула собі цілковитий контроль над землями чорноморського узбережжя від Бугу до Дунаю. Так козаки опинилися під Османською юрисдикцією. У 1778 році при дворі очаківського паші вони присягли на вірність султану.

З посиленням утисків в Україні сюди, на волю, з'їжджалася значна кількість невдоволених. В основному то були молоді хлопці, які шукали волі, щастя, військової слави та здобутків. Про епізод прощання дівчини зі своїм коханим, який їхав «лише на три роки» за Дунай, і йдеться в пісні...

Зі студентами ми обговорили як історичні, так і морально-етичні проблеми, які виникли у козацтва на Задунайській Січі, складнощі життя на території Османської імперії. Також дізналися про історичні події, які передували встановленню Дня захисника України, Дня козацтва як державного свята, розглянули народні традиції та релігійні витоки свята Покрови.

Цей святковий захід був плідним, цікавим і корисним для майбутніх лікарів.

Тетяна ПОДКУПКО,
кандидат історичних наук,
доцент кафедри суспільних наук
ОНМедУ

КАФЕДРИ ОТОРИНОЛАРИНГОЛОГІЇ ОНМедУ – 100 РОКІВ

Професор
С. М. Пухлік

Історія нашої кафедри — це неповторні особистості та велика наукова робота. Оториноларингологічну допомогу хворим у XIX столітті надавали лікарі загального профілю. Так, в Одесі операцію «горлосечення» виконували хірурги М. В. Скліфосовський, П. П. Погожев, О. Ф. Духновський. Перше ЛОР-відділення в Україні було відкрито в Одесі лікарем Мойсеєм Григоровичем Погребінським у середині 70-х років XIX століття.

У 1920 році постановою Ради професорів Одеського медичного інституту була організована кафедра оториноларингології. Першим її завідувачем був доктор медицини Олександр Митрофанович Пучковський. Професор А. М. Пучковський на базі військового госпіталю створив самостійне ЛОР-відділення на 25 ліжок.

У 1922 році його було обрано завідувачем кафедри Київського медичного інституту. Завідувачем кафедри оториноларингології Одеського ме-

дичного інституту був призначений доктор медицини Олександр Ісаакович Гешелін. У 1927 році кафедра була переведена в приміщення стоматологічної клініки, а в 1930 році — на базу 2-ї міської лікарні (нині — 11 МКЛ), де знаходиться і тепер. Тут було організовано стаціонар на 30 ліжок і амбулаторію, де проводилося викладання ЛОР-спеціальності. У клініці виконувались операції при пухлинах гіпофіза, формувалися штучні стравоходи зі шкіри.

Війна і окупація Одеси призупинили нормальне життя клініки. Багато викладачів було мобілізовано в армію, деякі евакуювалися в тил країни. Восени 1944 року, після звільнення Одеси, клініка знову була розміщена на території 2-ї міської лікарні, й співробітники, які повернулися з евакуації, почали її відновлення. Професор О. І. Гешелін керував клінікою з 1922 до 1952 року. Він був людиною високої культури і енциклопедичних знань. З клініки вийшло 3 професори: С. Г. Боржим, О. Г. Каліна і С. Ф. Летнік.

У наступні роки кафедру очолювали доцент М. І. Гаршин (1952–1955), професор Л. А. Зарицький (1955–1963), який багато зробив для подальшого розвитку в оториноларингології в Одесі — був ініціатором становлення та вдосконалення слуховідновлювальних операцій при хронічних отитах і отосклерозі. Вперше в Радянському Союзі (1959) був застосований інтубаційний наркоз при оперативних втручаннях на ЛОР-органах. У 1961 році професору Л. А. Зарицькому було присвоєно почесне звання заслуженого діяча науки УРСР.

У 1963–1965 роках обов'язки завідувача кафедри виконував доцент Михайло Якович Полунов.

Професор
О. І. Гешелін

З 1965 по 1990 рік кафедру очолював професор Володимир Дмитрович Драгомирецький, автор понад 170 друкованих праць. Протягом 25 років на кафедрі виконано 3 докторські дисертації (професор Ю. І. Бажора, професор Н. В. Башмакова, професор О. В. Дюмін), 22 кандидатські дисертації, з них 5 — іноземними аспірантами. В. Д. Драгомирецький і його учні створили школу кріохірургії, було підготовлено понад 600 кріохірургів-оториноларингологів для багатьох міст України, країн СНД і зарубіжжя. За велику роботу в підготовці кадрів і наукові дослідження в 1990 році йому було присвоєно звання заслуженого діяча науки і техніки УРСР.

У 1990 році завідувачем кафедри оториноларингології обрано доцента Геннадія Михайловича Пеньковського. За цей період кафедра широко впровадила методи променевої діагностики злоякісних пухлин верхніх дихальних шляхів, хірургічного та консервативного лікування ЛОР-онкологічних хворих.

Професор
В. Д. Драгомирецький

З 1996 року кафедрою завідував професор Олег Валерійович Дюмін, дійсний член Міжнародної академії оториноларингології «Хірургія голови і шиї», який розробляв методики кріохірургічних втручань на ЛОР-органах, ендоназальної ринохірургії, запальних захворювань верхніх дихальних шляхів і вуха, професійної патології.

З 2002 року і донині кафедру очолює професор Сергій Михайлович Пухлік. Під його керівництвом широко впроваджуються методи діагностики і лікування алергічних захворювань верхніх дихальних шляхів і вуха, методи ендоназальної хірургії та ендоларингеальних втручань при запальних і онкологічних захворюваннях ЛОР-органів, мікрохірургії при хронічних гнійних середніх отитах і отосклерозі. Проводиться розробка методів ольфактометрії і лікування при аномії. Професор С. М. Пухлік — автор 360 публікацій у вітчизняних і зарубіжних виданнях, з них 7 монографій. Він

Доцент
Г. М. Пеньковський

очолює обласне товариство оториноларингологів та обласної асоціації лікарів-алергологів.

Сьогодні на кафедрі працюють 2 професори, 2 доценти, 9 асистентів, 4 аспіранти, 3 спеціалісти, 72 лікарі-інтерни. Кафедра проводить різні курси для лікарів-оториноларингологів, педіатрів і сімейних лікарів. Співробітники кафедри є прикладом професійної майстерності, великого практичного досвіду і служать зразком для практикуючих лікарів. Вони консультують складних пацієнтів у різних лікувальних установах області та міста.

Столітній ювілей кафедра зустрічає в творчому настрої, зберігає оптимізм навіть у складний період перебування системи охорони здоров'я і вищої школи.

С. М. ПУХЛІК,
професор, завідувач
кафедри отоларингології

Пам'ять

ОЛЕКСІЙ ОЛЕКСІЙОВИЧ МАРДАШКО

Ректорат, адміністрація, профспілкova організація ОНМедУ з глибоким сумом сповідають про смерть доктора біологічних наук професора Олексія Олексійовича Мардашка.

Усе його життя — зразок безкорисного і відданого служіння професії, обраній справі і людям.

55 років життя О. О. Мардашка нерозривно пов'язані з нашим університетом і кафедрою біохімії, куди він прийшов студентом-першокурсником. На першому курсі був обраний головою студентського товариства, згодом став Ленінським стипендіатом. Численні перемоги на конкурсах студентських наукових робіт, всесоюзних та республіканських конференціях сформували впевненість у виборі подальшого шляху.

Усю свою наукову роботу проф. О. О. Мардашко присвятив вивченню впливу іоні-

зуючої радіації на організм і пошукам шляхів реабілітації після променевого ураження. Через чотири роки після закінчення медінституту Олексій Олексійович захистив кандидатську, а ще через 12 років — докторську дисертацію. З 1991 року завідував кафедрою біохімії, виховавши не одне покоління майбутніх лікарів.

Після аварії на Чорнобильській АЕС увага вченого була зосереджена на дослідженні механізму впливу іонізуючої радіації на організм людини і на нащадків ліквідаторів аварії, а також на експериментальне обґрунтування шляхів реабілітації нащадків опромінених тварин.

Він був автором понад 160 публікацій, 4 патентів на винаходи СРСР та України. Підготував 5 кандидатів наук. Член редколегій низки вітчизняних наукових журналів. Автор 11 навчальних посібників з біологічної та біоорганічної хімії, виданих українською, російською та англійською мовами, і співавтор національного підручника «Біологія і біоорганічна хімія».

Протягом тривалого часу Олексій Олексійович був головою спеціалізованої вченої ради і зробив неоціненний внесок у підготовку наукових кадрів університету і всієї країни. Його діяльність була відзначена Почесною грамотою Кабінету міністрів України, кількома Почесними грамотами МОЗ України, Почесною грамотою Світової федерації українських лікарських товариств.

Пам'ять про Олексія Олексійовича Мардашка житиме в наших серцях, а також у вдячній пам'яті його друзів, колег і учнів!

ВОЛОДИМИР ІВАНОВИЧ БАЙДАН

У суботу, 17 жовтня, після тяжкої хвороби зупинилося серце к. мед. н., доцента кафедри хірургії № 1 Одеського національного медичного університету Володимира Івановича Байдана.

Володимир Іванович закінчив Одеський медичний інститут ім. М. І. Пирогова у 1972 році за спеціальністю «Лікувальна справа».

Пройшовши значний шлях практикуючого хірурга, Володимир Іванович навчався в заочній аспірантурі на кафедрі хірургічних хвороб № 1 Одеського медичного інституту ім. М. І. Пирогова, після чого захистив кандидатську дисертацію на тему «Рання діагностика і хірургічне лікування свернувшого гемоторакса».

Володимир Іванович автор більше 200 публікацій, із них 12 навчально-методичного характеру, автор 12 авторських свідоцтв на винахід, 20 раціоналізаторських пропозицій. Написав розділ до підручника «Клінічна хірургія» за тематикою «Захворювання орга-

нів грудної клітки» та розділ до підручника «Хірургія в вопросах и ответах».

Він був членом вченої ради факультету післядипломної підготовки Одеського національного медичного університету, відповідальним секретарем Одеської обласної наукової спілки хірургів, позаштатним обласним торакальним хірургом Управління охорони здоров'я Одеської обласної державної адміністрації, керівником Одеського місцевого обласного осередку Всеукраїнської громадської організації «Асоціація торакальних хірургів України».

На честь 100-річчя Одеського державного медичного університету нагороджений срібною медаллю «За сумлінну працю».

Володимир Іванович Байдан по праву вважається одним із найкращих торакальних хірургів України. Виконував операції найвищої хірургічної складності: пластику бронха, пластику стравоходу, видалення пухлин середостіння та складних пухлин легень і грудної клітки, рятував життя при найскладніших торакоабдомінальних пораненнях. Був одним із засновників відеоторакокопічної хірургії в Україні.

Володимир Іванович вніс великий вклад у лікування ускладнених травм грудної клітки, про результати лікування неодноразово доповідав на різних конференціях, у тому числі і з міжнародною участю. По праву вважається одним із найкращих торакальних хірургів України.

За час лікарської діяльності врятував сотні життів, виконуючи найскладніші оперативні втручання, консультував хворих у відділеннях обласної клінічної лікарні, обласній консультативній поліклініці та лікувальних закладах міста й області.

Володимир Іванович назавжди залишиться в нашій пам'яті як світла, добра і чуйна людина, професіонал високого класу.

Редактор випуску О. В. Людвік,
відповідальні секретарі А. В. Попов,
Р. В. Мерешко

Засновник і видавець — Одеський національний медичний університет.
Адреса редакції: 65082, Одеса, вул. Софіївська, 2. Тел. 723-29-63.
Свідоцтво про реєстрацію: ОД № 375 від 19 липня 1996 р.

Підписано до друку 26.10.2020 р. Тираж: 500.
Зам. 2175. Надруковано у видавництві ОНМедУ.
65082, Одеса, вул. Софіївська, 2. Тел. 723-29-63.